

Rui kegi mind tenib, se kāigo minno járrel!“ „Issa, auusta minno nimmi.“ Siis tulli heál taewast: „jubba minna ollen sedda auustand, ja tahhan jálle auustada.“ Agga se rahwas, kes sedda fulis, ütles: „pitkne on mürristand!“ Jesus kostis ja ütles: „se heál ep olle mitte minno párrast sündind, waid teie párrast. Ja minna tahhan, kui mind maast üllestöstetakse, keik ennese pole tömmata!“

Meid ja veel mónda teisi sanno rákis Jesus mónned páwad párrast Palmipude pühha.

Joan. XIII. 1—17.

„Agga enne Pasa pühha, kui Jesus teadis, et temma tund olli tulnud, et ta siit mailmast piddi árraminnema Issa jure, otsego temma olli armastanud ommaksid, kes mailmas ollid, nenda on ta meid armastanud, otsani. Ja kui õhto sõmaaeg kā olli (kui furrat jo olli Juda Simona poia Iskariotti süddamesse annud, et ta piddi tedda árrandma). Ja temma tóusis sõmaaiast üles ja pessi omma jüngritte jallad, ja kāskis fa

neid teine teise jallad pesta, „sest minna tahhan, et teie nenda tete, kui minna teile ollen teinud! Sussane ep olle mitte üлем, kui temma issand on, egga Rájk surem, kui se, kes tedda on läffitand! Onsad ollete teie, kui teie sedda teate, ja sedda tete!“

Se olli viimne sõmaaeg, mis Jesus enne surma Jerusalemmas omma jüngrittega pidvas, neid issekärraniste maenitsedes: teine teist armastada, ning neile finnitas, mitte rahbul olla, temma armoöppetust fulutada, waid sedda ka isse keik tehha ja piddada, mis nemmad teistele öppetawad.

Se keik sündis Surel Meljaspáwal, mil Jesus ka, sel Pasapühha assemel, sedda pühha õhtosõmaaia seadis.

Joan. XVIII. 1—11.

Jesus läks wålja, ülle Kidroni joe, kus üks aed olli, siinna sisse läks temma, ja temma jüngrid, siin Ketsemani rohho aias woeti Jesust finni, kui Judas Iskariot tedda olli suandmisega árraannud; agga Simon Petrus